

Prvá kapitola

Ranč Horseland je fantastické miesto. V prekrásnom údolí a s nádhernými horami v blízkosti predstavuje ideálne miesto, kde môžete jazdiť na koňoch, trénovať s nimi a mať ich tu aj ustajnené. Okrem toho sa tu dajú nájsť kamaráti na celý život. Jedinečným miestom je Horseland aj preto, že sa tu spolu môžu porozprávať aj kone – bez toho, aby by o tom ľudia, ktorí na nich jazdia, mali vôbec tušenia!

Nie sú to ale iba kone, ktoré tu vedia rozprávať. Dokonca aj jedno roztomilé tučnučké prasiat-

ko, ktoré tu žije, to vie... a navyše vie aj spievať!

„Pripravení?“ uisťuje sa prasiatko Teeny a poskakuje na stohu sena, ako keby to bolo pódium. Netrpezlivo sa zadíva na svoje obecenstvo – austrálskeho ovčiarskeho psa Shepa a mačku Angoru. A hneď vzápätí sa toto buclaté prasiatko dá do spevu:

*Som šťastné dnes aj každý deň,
spievam si ako spevák, veď to viem.
Bude mi fajn aj zajtra, aj vždy,
som spokojná svinka, och,
kroch-kroch-kroch!*

Teeny spieva falošne, ale je mu to jedno. Poskakuje a vrtí chvostíkom, až ružová stužka, ktorú má na chvostíku uviazanú, poletuje vzduchom. Prasiatko je na svoje vystúpenie veľmi pyšné.

„Bolo to pekné, Teeny,“ pochváli ho Shep. O tomto psovi všetci vedia, že vie podporiť druhých, ale ak je to nevyhnutné, dokáže byť aj prísny. Stará sa, aby v stajni panoval poriadok a aby sa všet-

ky zvieratá na ranči správali, ako sa patrí. Ale aj tí, ktorí majú dohliadať na ostatných, potrebujú z času na čas trocha zábavy.

Shep vyskočí na stoh sena a odkašle si. Teraz je na rade on, aby ukázal, ako vie spievať:

*Ahoj, zvieratká na poli,
keď prichádzam,
lepšie je byť poslušný.
Ja som tu vodcovský pes,
poslúchni ma aj ty, to je správna vec!*

Na konci svojej pesničky Shep nahlas zavyje. Angora len zagúľa očami. Na túto sivú, huňatú mačku neurobil psí spev vôbec žiadny dojem.

„Šetri si hlas,“ poradí Angora ovčiarskemu psovi. Potom so šibalským úsmevom dodá: „Je čas vypočuť si skutočnú víťazku tejto speváckej súťaže. Mňauúúú!“

„Vieš, Angora,“ odvetí Shep. „Keď súťažíš, nemusí byť víťazstvo nevyhnutne tou najdôležitejšou vecou na svete.“

Práve v tej chvíli príde k trojici zvierat Sarah Whitneyová, jedna z jazdkýň, ktoré na ranči Horseland trénujú.

„Shep, počula som ťa, ako vyješ!“ vyhrkne jedenástočné dievča. „Veľmi som sa zľakla. Znelo to, ako keby ťa niečo bolelo!“ Sarah sa sklóni a súcitne pohladí psa po hlave. „Rada však vidím, že si v poriadku.“

Shep na odpoveď hlasno zašteká.

Keď Sarah odíde, začnú sa Angora a Teeny chichotať. Pripadá im vtipné, že si Sarah splietla Shepov spev s bolestným vytím.

Shep zamračene zavrú hlavou. „Že ma niečo bolí? Hádám len zranená hrdosť, Sarah. Len tá hrdosť.“ Vie, že mu ostatní nedovolia, aby sa na túto príhodu hneď tak zabudlo. A vie tiež, že pri súťažení vyplávajú na hladinu tie najlepšie aj najhoršie vlastnosti. Čo platí pre ľudí, aj pre zvieratá.